

Adi Smolar, Moja

Kadar sem sam osamljeno osamljen,
v ranljivo rano ranjeno sem ranjen,
srno srce pekoe me zapee
in nesrena mi nesrea: "Nesreno!" ree,
takrat zapojem si to pesem najbolj alostno.

Moja alost je najbolj alostna,
moja samota je najbolj osamljena,
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.

Takrat sede sedim, obupno obupujem,
tiho mole molim in alostno alujem,
stiskajoe stiska me v grlu stiska
in v pljunih pljuih mi piskajoe piska.
Takrat zapojem si to pesem najbolj alostno.

Moja alost je najbolj alostna,
moja samota je najbolj osamljena,
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.

Z roko rono rokoval sem ti roico,
krivina krivda mi krivila je krivico,
krvava kri mi je po krvnih ilah krvavela
in sladkostrastna strast mi strastno je velela,
naj e zadnji zapojem pesem najbolj alostno.

Moja alost je najbolj alostna,
moja samota je najbolj osamljena,
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.

Moja alost je najbolj alostna,
moja samota je najbolj osamljena,
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.
moja boleina je najbolj bolea,
ah, le kam si la moja srena srea.